

86 Տարի առաջ հիմնվեց Հայկական բարեգործականը

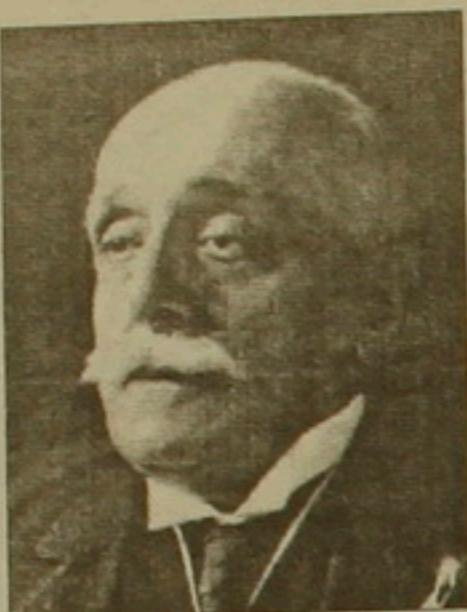
Այսօր 86-րդ տարեդարձն է մեր
ժողովրդի վերջին
հայութամյակի կյանքում
նախախնամական դեր կատարած
մի կազմակերպության
Հայկական բարեգործական
ընդհանուր միուրյան: Նրա
նախախնամական դերն սկսվել
է առաջին օրվանից՝ 1906 թ.
առդրիթ 15-ից. Հայաստանի եւ
Կիլիկիոյ մեր ժողովրդին
մատակարարելով դդրոց.
Կրույզուն, թօւկական խնամք,
առոր, սերմացու, իսկ Մեծ
Եղիսաբի տարիներին եւ
այնուհետեւ՝ որբահավաս եւ
որբախնամ աշխատանք եւ
նորաստեղծ զաղութներում, եւ
Հայաստանի
հանրատեսության նում: Իսկ
խորհրդային տարիներին,
եիմնականում աշխատելով
սփյուռնում, ՀԲԸ միուրյունը
խուզ ներդրումներ է կատարել
նաև Հայաստան ներգաղրող
զանգվածների տեղավորման,
բնակեցման, մայր հայենինում
տարափոխիկ եիվանդությունների
դեմ դայլարի, գիտության եւ
արվեստի օջախների զարգացման
գործում: Իսկ ավելի ուշ,
մանավաճանդ երկրաշարժից հետո,
առ այսօր, ՀԲԸՄ-ի ՅԵ հազար
տանգամների եւ 126
մասնաճյուղերի կողմից
Հայաստանում կատարած
ներդրումներն արդեն անցել են
12 միլիոն ռուսական գումարում:

12 սրբոս դոլմարի գումառը.
վերածվելով մքերային
սառնարանի. Ամերիկյան
համալսարանի. ոլասոտիկ
վիրահատուրյան կենտրոնի.
զյուղաճեսական ժագրերի.
բժշկական անմիջական
օգնության. սննդեղենի.
համակարգիչների եւ
հաղորդակցության միջոցների:
Բոլորն էլ անմնացորդ տված ե
մեր ժողովրդին, ուստությանը.
առանց նյութական կամ
բաղաժական որեւէ շահի.
նույնիսկ առանց բարոզության

Հայկական քարեգործական ընդհանուր միության կողմից Գյուղատնտեսականության վեհական սպառաւամի դատավորությունը սկսվում է 1990 թ. առողջից. իսկ ավելի մեծ 1989-ից. երբ եւկրասահից մի ժամի ամիս անց հերթական անգամ զալով Հայաստան. ՀՀ Շնչարական նախագահ Լուիզ Մանուկյան Սիմոնը իր հետ քերեց միության քաջազնությունը քարեգործությունը հագնակած դրանով մայր հայրենիքուն կառուցել ունետ օգտակար հիմուրյուն. Կառավարությունն այն ժամանակ նոյաբականաց գտավ. որ սամանի կառուցումը կլինի ամենալավ նվազը. Եւ ժամի որ Միության քարեգործությունը դրանով չղետվ է սահմանափակվեց. որուելոց. որ հավաքած 10 միլիոն դրամարդից 5 միլիոնը կիառևացվի սառնարանի հիմարարությանը. 4 միլիոնը Երևանում ողաշնչիկ վիթրաքության կենտրոնի հիմնադրմանը. իսկ մնացած գումարը 1.8 միլիոնը. որին ավելացավ նաև ամերիկյան կառավարության 1.5 միլիոնը. նոյաբակառուղյաց Հայաստանի Ամերիկյան համալսարանի ստեղծմանը. Վերջին եւկո նախազգեցեն արդեմ իրականացել են. իսկ առաջինը. որդես է կյանքի կոչքի 1991 թ. նոյեմբերին. այս տարվա մայիս ամիսից իւղանել առաջանել.

իսկ ինչողիսի՞ն է սառնարանի վիճակը: Այս մատուցությամբ էլ մեկնեցի Գյումրի: Հին սառնարանը առեն գործածության համար դիտանի չէ: Կողմին զեղեցիկ նեսադի կոնստուկցիաներից կառուցված աշի ընկնող շինություն է՝ շշաղատված այլ շինարարական կառուցվերով: Գյումրեցիներն արդեն զիտեն, որ սառնարանը կառուցված են դանիացիները, և այդուհետեւ կ կնքել են ամուսնու՝ «Դանիացիների սառնարան»: Սակայն այլ շինությունը, ինչողես ասաց ՀԲԸՌՄ-ի Հայաստանի ներկայացուցիչ Առն Ղազարյանը, ամենի առ համատեղ ծիռնարկության է նման: ՀԲԸՌՄ-ը այլ աշխատանքի դաշվիրել է ՄԱԿ-ի Շրջանարկերության գարզացման

թեսն ու քարեխանն օրերից մեկն
306 թ. ապրիլի 15-ը Կահիրենի հայ-
ան եկեղեցի այցելելուց հետո մի
որ ծանալված հայ անվանի բաղա-
սն գործիչներ հավաքվել էին հաս-
այնուրյան կողմից սիրված ու
պահ Պողոս Նուռա փառայի մոտ,
ընդարձակ բնակարանում։ Դավա-
ները տաք-տաք գրուցում էին, հա-
յուր ընդհատելով՝ ոգեւորված
իշխանութեան կողմէն ազգի խնդիր-
առաջին անգամը չէ, որ հոգում
երանց։ Դայրենասիրական ոգին
ոց համախմբել եր, կրկին թերև Պո-
Նուռա փառայի հյուրասեր օջա-
խնիք մեջ էին Յաղոր Մրին փա-
ռականութեան ըստ Աղաքանը, Գրիգոր Ե-
ղանը, Կարաղեց ըստ Ծերիտյանը,
ինչ Սարկոսով ըստ Առաքել ըստ
Դարդ Ակրիսի Անդրանիկանը, Քիչեկ
լատեր Տաղավարյանը, Դովիաննես
որյանը Նրամի համախոհներ էին,
ովքած էին միմյանց հետ իրենց ան-
ուս համոզութենալով ու հայրենասի-
ան ճգումներով։ Անհրաժեշտ եր ան-
դադա գործել, ստեղծել ղեկավար
տրնական մարմին, միավորել աշ-
խով մեկ ցրված հայուրյան ուժերը,
ու ի թերեւ հայ քարեզործ մեծահա-
սների նյութական հնարակություն-
ը ու նոյատակառությունը, ի սոյսա-
կ հայապահողանման սուր գործին,
առաջ զաղութեներում դդրոցներ ու
տեսնադարաններ քացել, եկեղեցներ-
մակույքի օջախներ կառուցել, թեր-
ու ամսագրեր հրատարակել, հիման-
նոցներ, ու աղաքանոցներ հիմնել,
քափ հաղորդել ղետեա հմուց եկող
մեծ ավանդությներ ունեցող հայ քա-
րութական շարժմանը եւ, որ ամենա-
եւորն է, օգնության ծեռ մեկնել
Դայրենասիր։

Պողոս Նուրբար Փաշա

թե չե մոռանում իր տառապյալ ժողովրդին: Ինչդես Արքակ Շողանյանն է նետ, նա նաև «ունեցավ իր կատեր քածինը Եստոպյահ մօջ ի նոյաս հայոց հանային կարծին արթննելու գործին մօջ»:

Պոռոս Նույտար փառան անշավա-

Պողոս Սույնը վահան քառական ժամ շաբաթ ժամը առ պատմական հայրենասիրական գործի, դաշտավայ հայ ժողովրդի լավագույն ազգային գործիչներից մեկը: Սաացել է հիմնական կրթություն, սկզբում մասնակու ուսուցիչների մոտ, այնուհետեւ տվյալներ է նուանսիայի եւ Ծեմյացահայի լավագույն բոլցիներում, իսկ բարձրագույն կրթությունն ստացել է Փարիզի էկոլ Սանցերալ հաստատությունում ծեր թերելով ծառարագեցելու համարակալի մասնագիտություն եւ իր հետաքրի ծանրելով ու առաջարկություններով շատ մեծ ծառայություններ է նաև ուղարկելու եւ կազմակերպելու մեջնայացնելու ուղղությամբ: Պողոս Նույտար փառան չի ցանկացել մանել դիվանագիտական աստրաեզ, ինչդեռ իր հայրը, այլ նախնական է զրադաշտ ազգային հարցերով: Այդ գործունեությունն սկսել է ավելի ուշ, իր հասուն շքանում, եր Ալեքսանդրահայ առաջնորդարանում ընթալել է թեմական ժողովի ասենայից: Այդ ժամաներից մեջ ավելի սերտուն է մերժեցել եզիդոսութ հայ զաղութին, դաշտե նու անհիշական շահերի ուսումնական ու առաջնորդ:

Երբ Պողոս Նույլար փառան վեց-
Եականադիմ տեղափոխվում է Փարիզ.
Իր նյութական միջոցներով կառուցել է
տալիս մի քազմահարկ ժինություն, որ-
տեղ տեղափոխվում է Յայկական քարե-
գործական ընդհանուր միությունը իր
առանձին քամիններով, իսկ մի ընդար-
ձակ հարկաբաժին քամադրվում է Մա-
տենադարանին իոր եւ իր անծնական
գրադարանները տեղափոխվում եւ կեն-
տրոնացնելով այդտեղ: Այդ Մատենադարա-
նը դարձել է խոշոր ծավակութային կենս-
ուն եւ այսօր է շարունակում է կարե-
տո դեր խաղալ: Զարկ է տվել եւ նյու-
թական միջոցներով օգնել իրավարա-
կելու հայ մատենագիրների երկերի
Ֆրանսիան քարզմանությունները:

Պողոս Նույլար փառան իր միջոցնե-
րով հողամաս է գմել, որտեղ կառուցել
է Հայության Գործադրանամ գրին

ման եւ մոնտաժի, մեկոսացման աշխատանքների վերահսկիչները։ Արդեն բոլորը մնակնել են, մնացել ենք ևս և էլեկտրիկ-վերահսկող Պիեռ Յոնսենը։ Սովորաբար նման սառնարանների վրա աշխատում են 1-2 հոգի, սնօտնելը եւ տեխնիկական դեկավարը, և նի բանի բանվոր էլ բնոնարափական համար»։

Սառնարանն աշխատում է ավտո-
մաս ուժինով և ոչ մի դահակի կա-
րիք չենի: Սակայն սկզբնական ըր-
ջանում Ֆիրման ևս և տարի կրօղնի
իր կեկտրիկ վերահսկողներին, որոն-
ցից մեկը կլինի դանիացի, իսկ մյու-
սը Արտաքի Բարակյանը, որը կա-
խասի որդիս «Խնամքով» հերկայա-
գութիւն: Ֆիրման ևս եւս տարի սառ-

Սանհարանը կառուցվեց,

իսկ
բարեգործները
մատնվում են
մոռագության

Այսաւոյի դերու հանդես է եկել Հայուսամի առևտի հախարառույնը. որն է իր հերթին համեացել է 12 մի-

ուր է լր ուրիս ուստացած է 12 գր
լին ուրիշ:

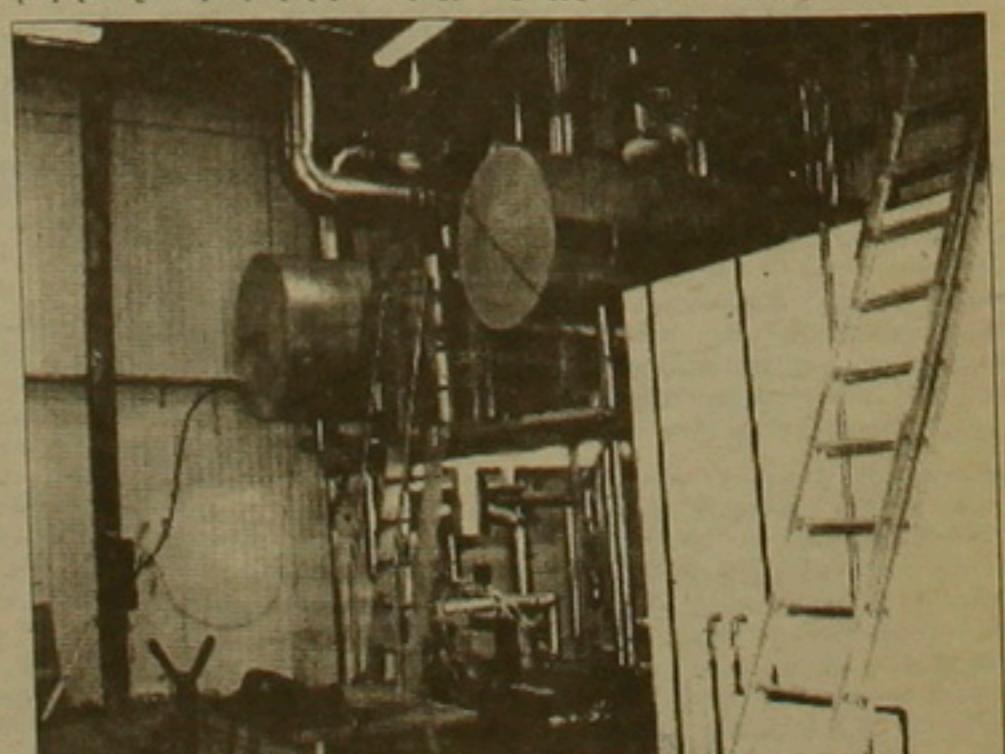
«Պայմանագրի կմումը տեղի է մ-
նցել 1990 թ. ապրիլին. խև հիմարա-
րական աշխատանքները սկսվել են օ-
գոստոս-սեպտեմբեր ամիսներին. մեր ա-
ռաջին խև հանդիդան ժամանակ
ասաց կառուցվող սառնարանի տնօրին-
ության տնօրեն Արտավել Բարակյա-
նը: Մինչ դանիացիների աշխատելը
առնետի նախարարության Եւենան
նախազգային խմսիտուք ուղիւ միջ-
նորդ ուժին է իրականացնե սառնա-

բանի հիմնական մասնաւեճնի տեղան
թի, հաւակի և հարակից փնտրյուն
ների աջաւանները, իսկ «Ինտե-
ռուլ»ը այսպես կոչված գրոյակա-
մակարդակից դեմք է շարունակե-
սանարանի կառուցումը։ Այդ նոյ-
սակով էլ, որպես զիսավոր կատալո-
գու, Լենինստենի 49-րդ փնձաւշո-
րյունը սկսեց և մինչև 1991 թ. հո-
կար ավարտեց հիմների թեունապո-
տումը, որից հետո Դանիայից տեղ-
փոխված մետաղի կոնսուլտացիանե-
մնամաժեցին Եւսանի թիլ 1 փնձ-
աւանին մարտուան կողմից։

տասյալի վաշորյած փոխից»:

«Ինսերֆուզ» հայտնի է որպես
սղանդանոցներ, մաս առաջորյան
գործարաններ և սառնարաններ կա-
ռուցող Ֆիրմա, մօռնի խոսք շարու-

դեսուրյունում չկա. ասաց Յուրա
Սա ամբողջովին նորոքյան է և դր
համար էլ կառուցվեց մեր մասնագե
ների դեկապարտրյամբ. ուժինու
միևնույն կատարվեն մետաղական կոնս
տուկցիաների համակցումը և տեխն
լոգիական զերեի տեղայրումը»: Ա
նուինեան Յունը գոհունակուրյուն
հայտնեց. հայ բանվորների աշխատա
մից. շնորհանդուկ նաև աշխատան
ընթացքում հարցոված խոշոնդունեա
բայց. ինչդեռ ինն է ասում. դրա
էլ ունեցել են օրյակտիլ դաշտանե
Աշխատանեների ձգձգումը հիմնակ
նում կառլած եր թառով դական
թյան հետ. իսկ եր ամեն ինչ մո
գալ ավարտին. դարձվեց. որ հոսա
չկա և ջուրն էլ հայլական կոռ
դեռ տեղ չի հասցել: Այնուհետ
զուցելով մասն փորձարկու սահմ
րանի մասնաւենում. եւ Յունը. սա
նելով լուսաւագահի զերը. սկս
ծանրացնել սրահներին: Սանեա
նի ընդհանուր ծագալը մոտավորա

Առջին թայց հիմնական աշխատանքը կատավել է. Թե տեղացի բանվորները եւ թե դամիացի հովհանքներն աշխատել են մեծ նվիրվածությամբ. «Թայցի ինձանից, աւրունակեց Անդեսունը, այստեղ էին նաև մեր Ֆրինայի հենցերիկ վերահսկողը, սառմատամի տեղավոր

